

РЕШЕНИЕ

№ 259

гр. гр. Димитровград, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДИМИТРОВГРАД в публично заседание на
тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Огнян Хр. Гълъбов

при участието на секретаря Теодора Г. Димитрова
като разгледа докладваното от Огнян Хр. Гълъбов Гражданско дело №
20225610100497 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ- за заплащане на
обезщетение за вреди, причинени в следствие на незаконосъобразно обвинение в
извършване на престъпление, за което в последствие лицето е оправдано.

Ищецът Н. Г. Г. твърди в искова молба, че на 21.08.2020г., около 13.30ч., бил спрян
демонстративно, без никаква причина, от служители на РУ-Димитровград. Той бил
принудително изведен от колата си, която след това била претърсена основно и пред
погледа на преминаващи случайни минувачи. От тези действия на полицаите ищецът
изпитал огромно неудобство, стрес и притеснение. След това тойъ бил отведен в РУ-
Димитровград, където го тествали за употреба на наркотици, а уреда отчел наличие на
наркотично вещество кокаин в организма му. Ищецът оспорил резултата, като поискал да
даде кръвна проба. Дал такава, след което бил задържан в полицейското управление за срок
от 24 часа. Свидетелството му за управление на МПС било иззето до решаване на въпроса за
отговорността му, но за не по-малко от 18 месеца. На 28.08.2020г., с постановление на
разследващ полицай ищецът бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по
чл.343б ал.3 от НК. Същевременно, според резултата от токсико-химичната експертиза от
10.11.2020г., след изследване на кръвната проба на ищеца не било установено в нея наличие
на наркотични вещества. Въпреки това, на 10.11.2020г. му било предявено ново обвинение
по чл.343б ал.3 от НК. На 02.01.2021г. от прокурор при РП-Хасково му бил изготвен
обвинителен акт, като след внасянето му в РС-Димитровград било образувано НОХД
№158/2021г. Делото продължило 9 месеца, като по него били проведени няколко съдебни
заседания. С присъда от 30.09.2021г. ищецът бил признат за невиновен и оправдан по
предявеното му обвинение. Присъдата била протестирана от РП-Хасково пред ОС-Хасково.

С Решение №7/20.01.2022г. по ВНОХД №665/2022г. на ОС-Хасково присъдата била потвърдена. Твърди, че през горепосочения период претърпял неимуществени вреди, които са в пряка причинна връзка с наказателното преследване срещу него. Те се изразявали в отрицателни изживявания в следствие на наказателните процедури и задържането му под стража за 24 часа, ограничаване на личната му сфера на неприкосновеност, намесата в личния му живот, посегателството върху честа и достойнството му. Останал без свидетелство за управление на МПС за около година и половина. Психическото напрежение и вътрешния дискомфорт от незаконосъобразното наказателно преследване се отразили сериозно на неговия душевен и личен живот. Тези вреди били пряка и непосредствена последица от дейността на органите на Прокуратурата, предявила и поддържала обвинението срещу него. Поради това трябвало да се ангажира отговорността ѝ за възмездяване на понесените от ищеца вреди. Поддържа, че през същия период претърпял и имуществени вреди в размер на 300 лева- разходи по повод воденото наказателно производство за правна защита и съдействие. Иска съдът да постанови решение, с което да осъди ОД на МВР-Хасково и Прокуратура на Република България да му заплатят солидарно сумата от 5000 лева- обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на влизане в сила на Присъда по НОХД №158/2021г. до окончателното изплащане. На следващо място иска съдът да постанови решение, с което да осъди ОД на МВР-Хасково и Прокуратура на Република България да му заплатят солидарно сумата от 300 лева- обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на влизане в сила на Присъда по НОХД №158/2021г. до окончателното изплащане. Претендира присъждане и на направените в настоящото производство разноски.

Ответникът Прокуратура на Република България чрез прокурор от РП-Хасково ТО-Димитровград поддържа, че предявения иск е допустим но неоснователен. Оспорва същия по основание и размер. Счита, че исковата молба била нередовна, тъй като в нея не било посочено кога Решение №7 по ВНОХД №665/2021г. по описа на ОС-Хасково е влязло в сила. Неоснователно законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди се претендираше от датата на влизане в сила на Присъдата по НОХД №158/2021г. на РС-Димитровград. Иска съдът да приложи чл.5 от ЗОДОВ и да освободи изцяло Прокуратурата от отговорност, тъй като направеното в хода на досъдебното производство изявление от ищеца, че действително е ползвал кокаин няколко дни по-рано, а и обстоятелството ,че същия е отчетен с техническо средство, както и в следствие от взетата проба урина, са били достатъчни да обусловят неговата съпричастност към деянието, за което е бил обвинен и това станало повод за наказателното му преследване. Счита исковите претенции за недоказани по основание и размер. В настоящия случай не се сочели доказателства за претърпени от ищеца имуществени вреди. Искът бил неоснователен и недоказан и относно претендираните неимуществени вреди, като в тази връзка също не били ангажирани никакви доказателства.

Ответникът ОД на МВР-Хасково не депозира отговор на исковата молба. С Възражение от 19.08.2022г. поддържа, че не е следвало да бъде конституиран като ответник

по делото. Твърди, че МВР не повдига обвинения за извършени престъпления, поради което от него не може да бъде търсена отговорност по реда на чл.2 ал.1 т.3 ЗОДОВ пред гражданския съд. На ищеца били причинени вреди от административни действия на органите на МВР, за които отговорността можела да се реализира на основание чл.1 ал.1 от ЗОДОВ.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства- поотделно и в тяхната общност, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от материалите съдържащи се в приложеното по настоящото дело досъдебно производство №524/2020г. по описа на РУ-Димитровград е, че същото е образувано на 21.08.2020г. за това, че на 21.08.2020г. в Димитровград управлявал МПС след употреба на наркотични вещества- кокаин- престъпление по чл.343б ал.3 от НК.

От приложения по досъдебното производство Акт №265904 за установяване на административно нарушение от 21.08.2020г., съставен от служител на РУ-Димитровград, се установява, че на 21.08.2020г., в 13.40 часа, в Димитровград, по бул.“Стефан Стамболов“ до №2, Н. Г. Г. управлявал л.а.“Санг Йонг Рекстон“ с ДКН Х8411ВК, след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство Drugtest 5000, скалата на който отчела положителна проба на кокаин под проба №85, която е извършена в РУ-Димитровград. Така отчетените показания били показани на водача и свидетелите на съставянето на акта, като на Г. бил издаден талон за медицинско изследване. Прието било, че същия е извършил нарушение по чл.5 ал.3 т.1 п.2 от ЗДвП, като от него били иззети СУМПС283829116 и Контролен талон №6537981. Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №20-0254-000189/21.08.2020г. на служител на РУ-Димитровград, на Г. била наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.1 б.б от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС и контролния талон до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. От показанията на разпитаните по делото свидетели, както и от тези на самия Г. от 21.08.2020г. се установява, че след отчетеното наличие на кокаин в организма на обвиняемия, той е признал, че е употребил действително такъв, но това станало преди 5 дни.

С Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 28.08.2020г., съставен от разследващ полицай при РУ-Димитровград, Н. Г. Г. е бил привлечен в качеството на обвиняем по ДП №524/2020г. на РУ-Димитровград за това ,че на 21.08.2020г., в Димитровград, по бул.“Ст.Стамболов“, управлявал МПС-т.а.“Саенг Йонг“ с ДКН Х8411ВК след употреба на наркотични вещества, като наличието на наркотично вещество е установено по надлежния ред с техническо средство Дрегер „Дръг Тест 5000“- престъпление по чл.343б ал.3 от НК. По отношение на обвиняемия е била взета мярка за неотклонение „Подписка“. На 03.09.2020г. Г. е бил разпитан в качеството на обвиняемо лице, като е заявил, че не се признава за виновен по повдигнатото му обвинение и не желае да дава обяснения по случая.

Съгласно назначената в хода на разследването Съдебна химикотоксикологична експертиза от 15.10.2020г., изготвена от вещи лица при Военномедицинска академия,

изпратената проба кръв взета от Н. Г. дава отрицателен резултат за амфетамин, метамфетамин, екстази, опиати, метадон, тетрахидроканабинол/метаболити, барбитурати, бензодиазепини. В предоставената за анализ кръвна проба не се доказва присъствие на кокаин или негови метаболити. При анализа на пробата от урина, взета от Н. Г. Г. е налице положителен резултат за кокаин и отрицателен резултат за амфетамин, метамфетамин, екстази, опиати, метадон, тетрахидроканабинол/метаболити, барбитурати, бензодиазепини. Масспектрално в предоставената проба урина се идентифицират кокаин и метаболити, левамизол, никотин, котинин, кофеин, теобромин. Посочено е ,че присъствието на наркотичното вещество кокаин в урината и отсъствието му в кръвта предполага употреба на веществото в период по-голям от 12 часа преди вземане на биологичната проба.

С Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 10.11.2020г., съставен от разследващ полицай при РУ-Димитровград, Н. Г. Г. повторно е бил привлечен в качеството на обвиняем по ДП №524/2020г. на РУ-Димитровград за това ,че на 21.08.2020г., в Димитровград, по бул.“Ст.Стамболов“, управлявал МПС-л.а.“Саенг Йонг-Рекстон“ с ДКН Х8411ВК, собственост на Татяна Людмила Колева-Г.а, след употреба на наркотични вещества,а именно кокаин- високорисково наркотично вещество, включен в Приложение №1 към чл.3 ал.2 т.1 на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите- „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина“, като наличието на наркотично вещество е установено по надлежния ред с Химикотоксилогична експертиза №И-8687/15.10.2020г. при изследване на проба урина- престъпление по чл.343б ал.3 от НК. Постановлението е било предявено на пълномощника на обвиняемия адв.Б.И., поради отсъствието на Г. от България.

На 12.01.2021г. прокурор при РП-Димитровград изготвил и внесъл в РС-Димитровград обвинителен акт против Н. Г. Г. за извършено от него престъпление по чл.343б ал.3 от НК. Образувано било НОХД №15/2021г., по което на 30.09.2021г. съдът произнесъл Присъда №260028/30.09.2021г., с която признал Н. Г. Г. за невиновен в извършване на престъпление по чл.343б ал.3 от НК и го оправдал по повдигнатото обвинение. Тази присъда е била протестирана от прокурор при РП-Хасково, ТО-Димитровград пред ОС-Хасково. С Решение №7/20.01.2022г. по ВНОХД №665/2021г. ОС-Хасково Присъда №260028/30.09.2021г. на РС-Димитровград по НОХД №15/2021г.

За изясняване на обстоятелствата по делото, по искане на ищеца, съдът допусна и разпита свидетелите Людмил Г. Г. и Тодор Г. Профиров. В своите показания свид.Геуоргиев- брат на ищеца, поддържа ,че през м.август 2020г. последния бил спрян за проверка от полицейски органи, докато управлявал МПС, като направения му тест за наркотици бил положителен. Тъй като ищецът не бил съгласен с показанията на техническото средство, поискал да даде кръв за извършване на експертиза. Резултата от изследванията на кръвната проба бил отрицателен, но въпреки това срещу ищеца започнало наказателно производство. Жилището, обитавано от него било претърсено от полицейски служители, но в него нищо не било открито. Твърди, че в следствие на това брат му бил

много притеснен, като се променило държанието му. Хората започнали да говорят за него, като това още повече го притеснило. Той станал различен, като нямал желание да прави каквото и да било. Имал възможност да замине за Англия, но той не искал да замине, защото имал дело и не знаел какво ще се случи. Приятелите на ищеца се отдръпнали от него, тъй като му излязло име, че е наркоман. Свидетелството му за управление на МПС било отнето и той нямало как да работи в България. Същото му било върнато едва в началото на 2022г. В последствие заминал да работи в Англия, във фабрика край Ливърпул, където стоял 4-5 месеца.

От показанията на свид. Профиров се установява, че през лятото на 2020г. след направен тест за употреба на наркотици от страна на полицейски служители, пробата от слюнка на ищеца излязла положителна. Тъй като не бил съгласен с този резултат, Н. Г. дал кръв за изследване, като резултата от тази експертиза бил отрицателен за наркотици. След като му отнели СУМПС, той и свидетеля заминали на работа в Англия. Твърди, че тук целия град говорел, че ищеца е наркоман, а той не употребявал наркотици. Делото против него продължило от 2020г. до началото на 2022г. Ищецът не се чувствал виновен, но хората го клеветели. След оправдателната присъда той се успокоил, защото преди това бил много притеснен да не го вкарат в затвора.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Безспорно установено по делото е, че ищеца Н. Г. Г. е бил привлечен в качеството на обвиняемо лице по досъдебно производство №524/2020г. по описа на РУ-Димитровград, за това, че на 21.08.2020г., в Димитровград, по бул. "Ст. Стамболов", управлявал МПС-л.а. "Саенг Йонг-Рекстон" с ДКН Х8411ВК, собственост на Татяна Людмилова Колева-Г.а, след употреба на наркотични вещества, а именно кокаин- високорисково наркотично вещество, включен в Приложение №1 към чл.3 ал.2 т.1 на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите- „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина“, като наличието на наркотично вещество е установено по надлежния ред с Химикотоксикологична експертиза №И-8687/15.10.2020г. при изследване на проба урина- престъпление по чл.343б ал.3 от НК, като по отношение на него е била взета и мярка за неотклонение „Подписка“. Не се спори и относно това, че още на 21.08.2020г. органите на РУ-Димитровград са иззели от ищеца неговите СУМПС и Контролен талон, като по този начин той е бил лишен да управлява временно МПС за срок до 18 месеца. Няма спор и относно това, че воденото против Г. наказателно производство е приключило на 20.01.2022г. след като с Решение №7/20.01.2022г. по ВНОХД №665/2021г. ОС-Хасково е била потвърдена Присъда №260028/30.09.2021г. на РС-Димитровград по НОХД №15/2021г., с която ищеца е бил оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.343б ал.3 от НК.

Спорно по делото е претърпял ли е ищеца имуществени и неимуществени вреди от неправомерно повдигнатото му обвинение, за което в последствие е бил оправдан и ако да-

какъв е техният размер.

Съгласно разпоредбата на чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

В настоящият случай, ищецът претендира обезщетение за причинени му имуществени и неимуществени вреди от Прокуратура на Република България и ОД на МВР-Хасково, доколкото чрез разследващ полицай от РУ-Димитровград му е било повдигнато обвинение за извършване на престъпление, като в последствие прокурор от РП-Димитровград е внесъл в съда по това обвинение обвинителен акт и образуваното против обв.Г. НОХД е приключило с влязла в сила оправдателна присъда, с която той е бил признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.343б ал.3 от НК.

На първо място, съдът намира възражението на ответника ОД на МВР-Хасково, че предявеният иск е недопустим по отношение на него, тъй като следвало да бъде предявен единствено против Прокуратурата на Република България, за неоснователно.

Разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗОДОВ посочва, че за вреди, причинени на граждани от правозащитните органи на Държавата отговорност носят разследващите органи, прокуратурата или съда. От тази разпоредба следва, че разследващите органи се явяват правозащитен орган, от който може да бъде търсена отговорност за вреди независимо от отговорността на прокуратурата или съда. В тази насока следва да се има предвид, че съгласно чл.6 ал.1 от ЗМВР, една от основните дейности, извършвана от органите на МВР е разследване на престъпления. При разследване на престъпления разследващите органи действат под ръководството и надзора на прокуратурата, но са независими /чл.10 НПК/ и вземат решенията си по вътрешно убеждение и ръководейки се от закона /чл.14 НПК/. Макар и да докладват дейността си на прокуратурата, разследващите органи извършват всички действия по разследването, необходими за разкриване на обективната истина- чл.22б ал.1 от НПК; извършват всички действия по предявяване на обвинението и само, когато са допуснали съществени процесуални нарушения ги отстраняват по указания на прокурора- чл.242 ал.2 от НПК, като при условията на чл.219 ал.2 от НПК разследващият орган може да привлече лицето като обвиняем и със съставянето на протокола за първото действие по разследването срещу него. Тази им дейност определя разследващите полицаи като правозащитни органи по смисъла на чл.2 от ЗОДОВ, за вреди от чиито действия във връзка с незаконното обвинение отговаря МВР, с което се намират в служебни правоотношения. В този смисъл е и постановката на т.6 и т.7 от ТР №3 от 22.04.2005г. на ОСГК ВКС по тълк.д. №3/2004г., както и Решение №373/24.11.2015г. по д.№946/2012г. на ВКС, IV г.о.

На следващо място, съдът счита, че ищецът действително е имал правна възможност

и основание да предяви настоящия иск само против Прокуратурата на Република България, доколкото досъдебното производство и извършените по него процесуално следствени действия се извършват под надзора на наблюдаващия делото прокурор. Разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗОДОВ изрично посочва, кои са правозащитните органи, за вредите от чиито действия Държавата отговаря и това са разследващите органи, прокуратурата или съда. Изброяването на тези органи е алтернативно, като нито в този текст, нито в останалите разпоредби на Закона се предвижда задължително ищеца да предяви иска си против Прокуратурата или едновременно против нея и разследващите органи в лицето на ОД на МВР. В този смисъл по исковете с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ е допустима пасивна солидарна отговорност между Прокуратурата и органа на разследване причинил вредите, но не е налице задължително другарство между тях, като право на ищеца е да прецени против кой от тези правозащитни органи или солидарно срещу тях, да насочи своя иск. Отговорността на Държавата по исковете с правно основание чл.2 от ЗОДОВ, независимо от правозащитния орган, който я представлява, се определя съобразно всички обстоятелства, които обуславят тези вреди. Тази отговорност е обективна и законодателят е предвидил Държавата да се представлява от различни органи по искове за обезщетение за вреди, включително и от съда. Дори само един правозащитен орган да представлява Държавата, то това не би могло по никакъв начин да наруши принципа за пълно обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, като в тази насока е ТР №5 от 15.05.2015г. на ВКС по т.д.№6/2013г. на ОСГК.

В настоящият случай, ищецът е преценил, че имуществените и неимуществени вреди, които е претърпял от незаконното обвинение са в следствие на действията както на Прокуратурата, така и на разследващите органи при РУ-Димитровград, които са част от ОД на МВР-Хасково, поради което той е предявил исквата си претенция солидарно против двата правозащитни органа.

Основанието за ангажиране на отговорността на държавата за действия на правозащитните органи, каквито са органите на разследването и прокуратурата, в посочената хипотеза по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ е обективният факт, че лицето е незаконно обвинено в извършване на престъпление, а впоследствие образуваното наказателно производство е приключило с постановена от съда оправдателна присъда, с която подсъдимия е бил признат за невиновен по така повдигнатото му обвинение за извършено престъпление. Това дава основание на законодателят да квалифицира обвинението като незаконно, независимо че отделните процесуално-следствени действия са били извършени в съответствия със закона и правомощията на разследващите органи. Обвинението представлява официално уведомление на лицето от компетентния орган за извършване на наказателно правонарушение и за провеждане поради това на наказателно производство срещу него и това е моментът, от който наказателното производство се отразява на положението на лицето, за вредите от което отговорността е на държавата при проявление на елементите от фактическия ѝ състав. В случая са налице всички предвидени в ЗОДОВ

предпоставки за ангажиране отговорността на ответниците Прокуратура на Република България и ОД на МВР-Хасково– спрямо Н. Г. Г. е било повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.343б ал.3 от НК, като по отношение на него е била взета и мярка за неотклонение „Подписка“. В последствие, с обвинителен акт, изготвен от прокурор, ищецът е бил предаден на съд за горепосоченото престъпление, но наказателното производство спрямо него е приключило с постановено от съда и влязла на 20.01.2022г. оправдателна присъда, с което той е признат за невиновен по обвинението, което му е било предявено.

Обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат. От събраните гласни доказателства безспорно се установи, че ищецът е претърпял неимуществени вреди от незаконно повдигнатото му обвинение и предаването му на съд за престъпление по чл.343б ал.3 от НК. Поради липса на специална уредба в ЗОДОВ, съдът намира, че следва да приложи субсидиарно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, определяща обезщетението за неимуществени вреди, причинени от деликт, при съобразяване на предвидените в чл.4 на специалния закон граници на отговорността. При определяне на размера на неимуществените щети, причинени на ищеца, следва да се има предвид конкретната личност на пострадалия, съдебното му минало, тежестта на обвинението, продължителността на проведеното наказателно производство, отражението, което незаконното обвинение е дало в последвалото протичане на живота му.

В резултат на незаконното обвинение за извършено престъпление, което е продължило от 21.08.2020г., когато са предприети първите действия по разследване по отношение на Г., до 20.01.2022г., когато въззивния съд е потвърдил постановената от РС-Димитровград за престъпление по чл.343б ал.3 от НК, по което е оправдан с влязла в сила на 20.01.2022г. Присъда №260028/30.09.2021г. по НОХД №15/2021г., с която ищеца е бил оправдан по повдигнатото му обвинение, са изминали 17 месеца, през които той е търпял неблагоприятни последици върху личния му живот, както и върху психо-емоционалното му състояние.

Видно от съдържащите се в досъдебното производство материали е, че Н. Г. Г. е бил привлечен в качеството на обвиняемо лице за престъпление по чл.343б ал.3 от НК на 28.08.2020г., като постановлението за това му е било предявено на 03.09.2020г., като той не се е признал за виновен и е отказал да дава обяснения. Определена му е била мярка за неотклонение „Подписка“, която е отменена с постановената от съда оправдателна присъда на 30.09.2021г. От останалите материали съдържащи се в досъдебното производство не се установяват данни обвиняемия да се е явявал в РУ-Димитровград, както и лично да е участвал в процесуално-следствени действия. Предвид необходимостта за прецизиране на повдигнатото обвинение той е бил призван да яви пред разследващия орган, но не е бил открит на декларирания адрес. Установено е, че въпреки определената му мярка за неотклонение, същия е напуснал страната без да уведоми за това РУ-Димитровград. Това обстоятелство е наложило ищеца да бъде обявен за ОДИ, считано от 27.11.2020г., като

досъдебното производство е приключило в отсъствието на Г.. По досъдебното производство липсват данни същия да е бил задържан в хода на разследването, както и да е било извършвано претърсване на жилището, в което живее.

Делото е било внесено в РС-Димитровград с обвинителен акт против Г. за престъпление по чл.343б ал.3 от НК от прокурор при РП-Димитровград на 12.01.2021г. По образуваното НОХД №15/2021г. по описа на съда са проведени 6 съдебни заседания, като подсъдимия е взел участие в пет от тях. Производството по делото е приключило с постановена от съда Присъда №260028/30.09.2021г., с която Г. е бил оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.343б ал.3 от НК. Тази присъда е протестирана от прокурор при РП-Димитровград пред ОС-Хасково. Във връзка с това, във въззивния съд е било образувано ВНОХД №665/2021г. По същото е проведено едно съдебно заседание, в което Г. не е взел участие. С Решение №7/20.01.2022г. ОС-Хасково е потвърдил присъдата на РС-Димитровград.

От показанията на разпитаните по настоящото дело двама свидетели- Людмил Г. и Тодор Профиров, се установява, че през време на проведеното против Н. Г. наказателно производство същия е бил много притеснен, а държанието му се е променило. Документите му за управление на МПС били отнети за продължително време, като той бил затруднен да си намери подходяща работа и да пътува до нея. Отричал да има зависимост от наркотици, но познати и съседи научили за делото и се отдръпнали от него.

На следващо място, за престъплението, за което на ищеца е било повдигнато обвинение чл.343б ал.3 от НК се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от 1 до 3 години, както и глоба от 500 до 1500 лева, като същото се явява леко престъпление. Въпреки това, предвидения минимум на наказанието „Лишаване от свобода“ изключва възможността то да бъде заменено с друго, по-леко по вид наказание. Това обстоятелство допълнително е обременило психическото състояние на Г., който макар и неосъждан и с добри характеристични данни, съгласно справка от РУ-Димитровград, е следвало да очаква единствено наказание „Лишаване от свобода“, което евентуално съдът е можел да отложи с изпитателен срок.

Предвид изложеното и като взе предвид горните обстоятелства, съдът счита ,че за причинените неимуществени вреди на ищеца в следствие на незаконно повдигнатото против него обвинение за престъпление по чл.343б ал3 от НК, по което е оправдан с влязла в сила на 20.01.2022г. Присъда №260028/30.09.2021г. по НОХД №15/2021г. по описа на РС-Димитровград, справедливото обезщетение следва да бъде в размер на 3000 лева, а над тази сума до пълния предявен размер от 5000 лева иска като неоснователен и недоказан следва да се отхвърли. При определяне на този размер на обезщетението за неимуществени вреди съдът взе предвид, че наказателното производство против Г. е продължило общо 17 месеца, през които той е трябвало да се явява както в РУ-Димитровград, така и в РС-Димитровград. Ограничено е било правото му на придвижване, тъй като са били отнети свидетелството му за управление на МПС и контролния му талон. От друга страна, по отношение на Г. е била взета мярка за неотклонение „Подписка“, която е била отменена едва с постановяването на

оправдателната присъда. През този период ищецът е бил изправен пред неяснота относно изхода от предявеното му обвинение и невъзможност да прогнозира развитието на производството, а от тук и на личния си живот. Търпял е негативни емоции, свързани с очакването да му бъде наложено наказание. Същевременно, съдът взе предвид и обстоятелството, че въпреки взетата мярка за неотклонение ищецът е напуснал страната без да уведоми за това разследващите органи, като по този начин сам е допринесъл за по-голямата продължителност на досъдебното производство и се е наложило да бъде обявен за ОДИ. Наред с това, освен търпените негативни емоции от воденото против него наказателно производство и последвалото в следствие на това притеснение за евентуалната бъдеща присъда, по делото не се установиха други значителни неимуществени вреди, причинени от страна на правозащитните органи, за които се твърди в исковата молба. Следва да се има предвид, че при извършената проверка на 21.08.2020г. с техническо средство в организма на Г. действително е установено наличие на наркотично вещество- кокаин. Употребата на такова той не е отрекъл пред полицейските служители, като единствено е твърдял, че е приел същото преди 5 дни. Именно наличието на тези първоначални данни са дали основание на разследващите органи да започнат наказателното производство против ищеца, като обстоятелството, че той не е бил в този момент под въздействие на наркотичното вещество е било установено едва в хода на съдебното производство, след приемане заключенията на назначени две експертизи. Имайки предвид така изложеното, съдът прие, че справедливия размер на обезщетението за причинени на ищеца неимуществени вреди в случая е 3000 лева.

На следващо място ищеца претендира ответника да бъде осъден да му заплати обезщетение и за причинените имуществени вреди в размер на 300 лева за платено адвокатско възнаграждение.

Видно от приложеното по досъдебно производство №524/2020г. по описа на РУ-Димитровград пълномощно и Договор за правна защита и съдействие от 03.09.2020г., ищецът е бил представляван от адв.Б. И., като за това е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева. Предвид това, съдът намира, че в полза на ищеца следва да се присъдят така платените от него разноси за адвокатско възнаграждение по досъдебното производство в размер на 300 лева.

В полза на ищеца следва да бъде присъдена и законна лихва върху горепосочените суми, считано от датата на влизане в сила на Присъда №260028/30.09.2021г. по НОХД №15/2021г. по описа на РС-Димитровград, с която той е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.343б ал.3 от НК- 20.01.2022г., до окончателното изплащане на сумите.

При този изход на делото, на основание чл.78 ал.1 от ГПК, в полза на ищеца следва да се присъдят направените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса, съобразно уважената част от предявените иски или 366 лева.

В полза на Държавата, по сметка на РС-Димитровград, ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 170 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ-гр.София, бул.“Витоша“ №2 и ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР-ХАСКОВО, с адрес на управление в гр.Хасково, бул.“България“ №85, **ДА ЗАПЛАТЯТ СОЛИДАРНО** на Н. Г. Г., с ЕГН *****, от Димитровград, ул.“С.В.“ **-**-**, сумата от 3000 /три хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в следствие на повдигнато му незаконно обвинение по досъдебно производство №524/2020г. по описа на РУ-Димитровград за престъпление по чл.343б ал3 от НК, по което е оправдан с влязла в сила на 20.01.2022г. Присъда №260028/30.09.2021г. по НОХД №15/2021г. по описа на РС-Димитровград, както и сумата от 300 /триста/ лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди за заплатено адвокатско възнаграждение, ведно със законна лихва за всяка от главниците, считано от 20.01.2022г. до окончателното им изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на неимуществени вреди над уважения размер от 3000 лева до пълния предявен размер от 5000 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ-гр.София, бул.“Витоша“ №2 и ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР-ХАСКОВО, с адрес на управление в гр.Хасково, бул.“България“ №85, **ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно** на Н. Г. Г., с ЕГН *****, от Димитровград, ул.“С.В.“ **-**-**, направените по делото разноски в размер на 366 лева /триста шестдесет и шест лева/, а в полза на държавата, по сметка на РС-Димитровград и държавна такса за производството в размер на 170 /сто и седемдесет/ лева.

Решението е постановено при участието на представител на Прокуратурата на Република България.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от съобщението за неговото обявяване.

Съдия при Районен съд – Димитровград: _____